

บทที่ 2

การค้าสินค้า

ข้อ 201

ขอบเขต

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น บทนี้ใช้กับการค้าสินค้าของภาคี

ข้อ 202

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติต่อสินค้าของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเป็นไปตามข้อ 3 ของ
ภาคี 1994

ข้อ 203

การยกเลิกอากรศุลกากร

1. ขอบทของบทนี้ที่เกี่ยวกับการยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับการนำเข้าให้ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากดินแดนของคู่ภาคี
2. ภาคีจะต้องไม่ขึ้นอากรศุลกากรที่มีอยู่เดิมหรือกำหนดอากรศุลกากรขึ้นใหม่สำหรับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด
3. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างก้าวหน้าเป็นลำดับโดยเป็นไปตามตารางพิกัดอัตราศุลกากรของตนในภาคผนวก 2 อัตราฐานและอัตราศุลกากรที่จัดเก็บในระหว่างเวลานั้นของอากรศุลกากรในแต่ละขั้นของการลดอัตราอากรสำหรับรายการหนึ่งรายการใดที่ได้ระบุไว้สำหรับรายการนั้นในตารางของภาคีแต่ละฝ่าย การลดจะต้องเกิดขึ้นเมื่อเริ่มใช้บังคับความตกลงนี้ และภายหลังจากนั้นในวันที่ 1 มกราคมของแต่ละปีตามที่กำหนดไว้ในตารางของภาคีแต่ละฝ่าย
4. ภาคีแต่ละฝ่ายอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการการนำเข้าเพื่อจัดสรรการนำเข้าในโควตา ซึ่งจัดทำตามโควตาภาษีตามที่กำหนดไว้ในตารางของตน หากว่ามาตรการดังกล่าวไม่มีผลกระทบที่เป็นการจำกัดทางการค้าต่อการนำเข้าเพิ่มเติมจากที่มีสาเหตุมาจากการใช้โควตาภาษี

5. เมื่อได้รับคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีฝ่ายที่ใช้หรือเจตนาที่จะใช้มาตรการตามวรรค 4 จะต้องปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาบททวนการใช้มาตรการเหล่านั้น

ข้อ 204

การเร่งยกเลิกอากรศุลกากร

1. ภาคีแต่ละฝ่ายประกาศความพร้อมที่จะยกเลิกอากรศุลกากรของตนให้เร็วกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 203 หรือปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของตนและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องเอื้ออำนวย
2. เมื่อได้รับการร้องขอจากภาคี คู่ภาคีจะต้องปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาเร่งยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดตามที่กำหนดในภาคผนวก 2
3. การตกลงของกลุ่มภาคีที่จะเร่งยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ให้มีผลใช้บังคับหลังจากที่คู่ภาคีได้แลกเปลี่ยนการแจ้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อแจ้งว่าคู่ภาคีได้เสร็จสิ้นขั้นตอนทางกฎหมายภายในที่จำเป็นในวันดังกล่าวหรือในวันที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน
4. ภาคีอาจเร่งยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในตารางของตนโดยฝ่ายเดียวเมื่อไรก็ได้ ภาคีที่พิจารณาจะกระทำการดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ ก่อนที่อัตราอากรศุลกากรใหม่จะมีผลใช้บังคับ

ข้อ 205

ค่าธรรมเนียมการค้าและการพาณิชย์

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจ โดยเป็นไปตามข้อ 8 (1) ของภาค 1994 ว่าค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่พึงปรารถนาไม่ว่าจะมีลักษณะใด (นอกเหนือจากอากรศุลกากร ค่าภาระที่เทียบเท่ากับภาษีภายใน หรือค่าภาระภายในอื่นๆ) ที่ใช้โดยสอดคล้องกับข้อ 3 (2) ของภาค 1994 และอากรต่อต้านการทุ่มตลาดและอากรตอบโต้การอุดหนุน) ซึ่งเรียกเก็บหรือเกี่ยวข้องกับนำเข้าหรือการส่งออก จะถูกจำกัดอยู่ในปริมาณที่เท่ากับต้นทุนโดยประมาณของการให้บริการและไม่เป็นการปกป้องสินค้าภายในโดยทางอ้อมหรือเป็นการเก็บภาษีนำเข้าหรือส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์ทางการคลัง

ข้อ 206

มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด

1. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด คู่ภาคียื่นยันอีกครั้งถึงพันธกรณีของตนภายใต้ข้อบทของความตกลงฉบับลิวทิงโฮว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของภาคี 1994
2. คู่ภาคีจะต้องปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด ดังต่อไปนี้
 - (เอ) เมื่อผู้ส่งออกของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไต่สวนของภาคีกำหนดกรอบเวลา กระบวนการ และเอกสารใดที่จำเป็นสำหรับเสนอให้มีการทำความตกลง โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไต่สวนของภาคีนั้นจะต้องให้การพิจารณาที่สมเหตุสมผลในการทำความตกลงด้านราคาที่ร้องขอโดยผู้ส่งออกของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไต่สวนของภาคีนั้นเสนอความเห็นให้ยอมรับการทำความตกลงด้านราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไต่สวนจะต้องเสนอการทำความตกลงดังกล่าวไปยังผู้มีอำนาจตัดสินใจผู้ซึ่งจะต้องพิจารณาในทางบวกต่อข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไต่สวนเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของภาคี และ
 - (บี) กรอบเวลาที่ใช้สำหรับการพิจารณาปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดในการไต่สวนหรือการทบทวน จะต้องแสดงให้เห็นถึงการนำเข้าทั้งที่เป็นสินค้าทุ่มตลาดและไม่ทุ่มตลาดในระยะเวลาที่สมเหตุสมผล และระยะเวลาที่สมเหตุสมผลดังกล่าวโดยปกติจะต้องเป็นเวลา 12 เดือน และไม่น้อยกว่าหกเดือน ยกเว้นในสภาวะการณ์พิเศษ

ข้อ 207

การอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

คู่ภาคียื่นยันสิทธิและพันธกรณีของตนที่เกิดจากความตกลงฉบับลิวทิงโฮว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

ข้อ 208

การอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร

1. คู่ภาคีมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรในกรอบพหุภาคีและจะต้องดำเนินการไปสู่การตกลงในฉบับลิวทิงโฮที่จะยกเลิกการอุดหนุนเหล่านั้นและป้องกันมิให้มีการให้การอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรในรูปแบบใหม่ๆ
2. โดยสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับลิวทิงโฮ ภาคีจะต้องไม่ใช่หรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรใดๆ ที่ส่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

3. โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ภาคิจะต้องมีการแจ้งให้ภาคิอีกฝายหนึ่งทราบล่วงหน้าถึง และหากได้รับการร้องขอจะต้องหารือเกี่ยวกับ การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในนโยบายหรือมาตรการที่เกี่ยวข้อง คู่ภาคิตกลงที่จะขยายการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของตนให้มากขึ้น เพื่อมุ่งหมายที่จะลดการบิดเบือนทางการค้าที่เกิดจากนโยบายหรือมาตรการดังกล่าว ในกรณีที่ภาคิฝายที่ได้รับผลกระทบระบุผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมเกษตรและอาหารของตน ภาคิอีกฝายหนึ่งจะต้องพิจารณาผลกระทบนั้น

ข้อ 209

มาตรการที่มีใช้ภายในศุลกากร

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ภาคิจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งการห้ามหรือการจำกัดสำหรับการนำเข้าสินค้าใด ๆ ของภาคิอีกฝายหนึ่ง หรือการส่งออกหรือการขายเพื่อการส่งออกของสินค้าใด ๆ ไปยังดินแดนของภาคิอีกฝายหนึ่ง เว้นแต่เป็นไปตามข้อ 11 ของภาคี 1994
2. ภาคิแต่ละฝายจะต้องทำให้มั่นใจในความโปร่งใสของมาตรการที่มีใช้ภายในศุลกากรของตนที่อนุญาตให้กระทำได้ในวรรค 1 และจะต้องทำให้มั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวใดๆ ไม่ถูกจัดเตรียม ขอมรับ หรือใช้เพื่อมุ่งหมายหรือให้มีผลในการสร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าระหว่างคู่ภาคิ